

نگارش به مثابه سلوک

آقای محمد حسین قدوسی . جلسه ۱۴۰

بنیاد تعلیق . ۷ اسفند ۹۷

اگر حالتی از خواب‌آلودگی به شما عارض شده است یا کسالتی در خودتان احساس می‌کنید، چشم‌های‌تان را باز کنید تا حالتان طبیعی شود. نترسید از این‌که تمرکزتان دوباره ایجاد نشود. باید کاملاً در یک حالت نشاط باشید.

حالا دو مرتبه چشمان‌تان را ببندید و در تمرکز فرو روید و آماده شوید.

آماده‌ی چه چیزی هستید الان؟ آماده‌ی یک برنامه برای موفقیت‌های مادی، معنوی، برای رسیدن به یک تمرکز، برای پیشرفت‌های روحی و فکری، برای این‌که پله‌های ترقی مادی و معنوی را طی بکنید؟ دارید برای این آماده می‌شوید؟ نمی‌شود که اصلاً ما چیزی نخواهیم؟ نه موفقیت دنیا را خواهیم و نه آخرت؟ دنبال هیچ‌کدام از این‌ها نباشیم؟ نمی‌شود که هر تلاشی را که ممکن است، ما انجام ندهیم؟ کلاً بی‌خیال هم‌هش بشویم؟ همه‌ی آن‌ها را ترک کنیم؟ راحت خودمان یک جا بنشینیم؟ همین‌طور که الان نشسته‌اید شما. نه دنبال تمرکز باشیم، نه تخیلی؛ نه پیشرفتی، نه موفقیتی.

آیا می‌شد، می‌شد که دنبال موفقیت نباشیم؟ دنبال پیشرفت نباشیم؟ حالا یک چیز مهم‌تر؛ آیا می‌شود که دنبال هر خواستن و نخواستن، هر فعل و انفعال، هر مفهومی از زندگی، همه‌ی این‌ها را رها کنیم. در یک تعلیق باشیم. نه دنبال خواستن باشیم، نه نخواستن. نه دنبال فکر کردن باشیم، نه فکر نکردن. رهایی را هم رها بکنیم. اصلاً دنبال هیچ چیز نباشیم. در یک تعلیق وسط آسمان و زمین؛ می‌شود که این‌طوری باشیم؟

اگر خواستید این تعلیق‌تان را تا ابد ادامه دهید و همین‌طوری بمانید؛ و اگر نخواستید برگردید به این زندگی!